

Tanár,
sportvezető,
kiváló munkatárs
és barát
(1938–2020)

BÚCSÚ

Kellermayer Sándortól

Kiváló barátot és kollégát veszítettünk el 2020. november 20-án, aki kilenc éven át, egy meghatározó időszakban, a rendszerváltás után volt a Magyar Lovas Szövetség főtitkára. Abban az időszakban, amikor a szövetségek leváltak az állami vezetésről, és önálló jogi személyként önálló gazdálkodó szervezetekké alakultak.

Széchenyi-léptékű elnökünkkel, dr. Papócsi László miniszterhelyettessel egyedülálló, merész és meghatározó vezetői voltak lovaséletünknek közel egy évtizedig. Vezetésük alatt két olimpián, Barcelonában és Atlantában mindhárom olimpiai szakágban tudott Magyarország versenyzőket minősíteni és kiállítani, amit, mint tudjuk, többéves felkészítő és eredményes versenyprogram kellett, hogy megelőzzön. Irányításuk alatt két világtárgyaláson, Hágában és Rómában szinte valamennyi szakágunk képviseltette magát. Számtalan Eb-n, világkupán, világkupa-döntőn eredményesen szerepeltek versenyzőink. Igazi sikerkorszakot élhetett meg ebben az időben a magyar lovassport, mind ezt példaértékűen tiszta gazdálkodással. Sándor 1938. január 24-én Budapesten született, a gimnázium befejezése után a

Testnevelési Főiskolát végezte, ahol később a Sportjáték Tanszéken tanársegéd, majd a kézilabda szakág vezetője, később intézőbizottsági tagja volt. Tanítványa volt többek között a szakág és a mai sportélet meghatározó személyisége, Mocsay Lajos is.

1978 fordulópont volt életében, amikor a katedrát sportvezetésre cserélte. A budapesti Vasas SE ügyvezető elnöke volt öt évig, vezetésével eredményes időszakot zárhattak.

1983-tól az OTSH szakszövetségi osztályán osztályvezető-helyettesként dolgozott, ahol a hazai rendezésű világversenyegek szervezése-irányítása volt a feladata. Itt került kapcsolatba a lovassporttal, mert miniszteri biztosként tíz hónapig az 1984. évi szilvásváradai négyesfogathajtó világbajnokság főszervezőjeként dolgozott, és a lovassport

legsikeresebb bajnokságát rendezte meg csapatával kifogástalanul. Ezt a feladatát élete legszebb munkájának tartotta.

1986–1990 között a Forma 1 első futamát a versenybizottság titkáráként irányította, és a Formula 1 Gazdasági Társaságnak volt ügyvezető igazgatója. Ez idő alatt négy Forma 1-es futamot, és számtalan nagy versenyt rendeztek a Hungaroringen.

1990-től nyugdíjba vonulásáig volt a Magyar Lovas Szövetség főtitkára, ahol kiváló hangulatú, kis létszámú közösséggel (4-5 fő) irányította a magyar lovasélet legeredményesebb korszakát, olyan légkörben, ahova mindennap szívesen és örömmel ment be dolgozni az ember, és az ajtó bármikor bárkinek nyitott volt. Mindenki meghallgatást kapott, a konfliktusokat igazi sportember módján tudta kezelni, és

mindig, minden körülmények között kiállt munkatársaiért és a sport érdekéért. Lehetetlent nem ismert.

2000-ben feleségével eladták budai lakásukat és Révfülöpre, a családi birtokra költöztek, itt aludt el csendesen örökre. 57 éven át volt szerető társa Ági, aki „fogta a kezét, és irányította a háttérből”, jobbanrosszban haláláig kitartott mellette.

Köszönöm Sándor, hogy veled dolgozhattam, és mint barátot, hosszú ideig megőrizhettem.

Dallos Beáta

A Magyar Lovas Szövetség korábbi irodavezetője

Az ember szívéhez közel álló személyektől igazán fájdalmas, nehéz búcsút venni. A Magyar Lovas Szövetség főtitkárává való kinevezése előtt már ismertük egymást, Sándor bátyám az egyetemes magyar sport irányítóapparátusának, szervezetének meghatározó személyeként a sporttudományokban képzett és jártas szakember volt. Az autóversenyzés területén vált országosan ismertté, a Hungaroring igazgatói minőségében. 1990-ben dr. Papócsi László, a Magyar Lovas Szövetség elnökének kiváló választása volt Kellermayer Sándor főtitkárrá való kinevezése, aki szakmailag és erkölcsileg makulátlan volt, szerette és tisztelte munkatársait, lovaskollégáit, akik kivétel nélkül ugyanezt érezték. Irányítása alatt kivételesen baráti légkör volt a szövetségben, határozott, objektív, konstruktív, melegszívű és együttérző irányítása alatt a sok különböző akaratot megfogalmazó lovastársadalomban mindig a legjobb, legelfogadhatóbb döntéseket hozta meg. Sok sikerben volt társa mind a szövetségi elnöknek, mind az eredményt elért sportolóknak. Barátom, társam, támogatóm volt a mindennapi munkában, a kudarcban és a történelmi sikerekben.

Nyugállományba vonulása után is tartottuk a kapcsolatot egészen csendes haláláig.

Drága Sándor bátyám, Isten veled, nyugodj békében.

Dallos Gyula

Én egy vidám szösszenettel szeretnék Kellermayer Sándorra emlékezni.

A kilencvenes évek elején egy októberi díjlovagló világkupára vártam főtitkárunkat,

FOTÓ: DR. GÁBRIS KRISZTINA, DALLOS BEÁTA ÉS CSALÁDI ARCHÍVUM

mint ünnepélyes díjátadót. Vasárnap 11 órára beszéltek meg a kaposvári találkozót, és mivel pontos ember volt, 11-kor már a VIP teremben láttam. Átmenve a zsűritornyba, legnagyobb megrökönyödésemre szintén megpillantottam. Hogyan jöttél át a VIP-ből, lóháton? – kérdeztem zavartan.

Sehogy, én már fél órája itt vagyok, mondta mosolyogva. Biztos Miklós testvéremet láttad, ma itt találkozunk. Más alteregóm-ról nem tudok... Jót mosolyogtunk, még jó, hogy nem a testvért vittem le az eredményhirdetésre. A két Kellermayer ugyanis megtevesztésig hasonlított egymásra, egyébként Miklós a pécsi orvosi egyetem elismert professzora ma is.

Sándorral végig korrekt, jó kapcsolatban voltam, igaz, ő a kézilabda, én pedig a vízipóló világból érkezünk a lovassportba. Őszinte részvétem, ő is hiányozni fog a magyar lovasbarátok „földi” táborából... de biztos figyel ránk az „égi” pályáról. Nyugodjon békében...

Dr. Hafner József

A Pannon Lovasakadémia egykori elnöke

- 1. A barcelonai olimpiai falu magyar szállásánál
- ┆ 2. Az atlantai olimpián Kanics Ákossal

Sándor kellemes, kedves ember volt, aki a legjobb pillanatban érkezett a főtitkári pozícióba, hiszen átmenetileg nagyon üresnek tűnt a kassza. Baráti kapcsolatait, valamint diplomáciai érzékét bevetve rövidesen megszűntek a szövetség pénzügyi gondjai. A lovassportszakmai munkába nem kívánt beleszólni, de minden szakág terveit, feladatait meg akarta ismerni és segíteni akarta, segítette is. Az iroda napi tevékenységét állandó pontos, precíz megjelenésével és munkájával nagymértékben meghatározta. Munkát és feladatot szerető munkatárs és barát volt egy személyben, közvetlen kollégái nagyon tisztelték és szerették. A precíz irodai munkát nagyra tartotta és meg is követelte, kimutatásai, beszámolóí és sportszakmai jelentései példaértékűek voltak. Ennél jobban csak a szövetség pénzügyi gazdálkodását felügyelte és irányította. A szakágak versenyrendszerét és versenyeit ismerte, nyomon követte, és nagy boldogságot jelentett számára az akkoriban gyakran elhangzó magyar himnusz hangja. Büszke főtitkárként élte meg mindennapi munkáját, minden sporttársával megtalálta a megfelelő hangot az előttük álló feladatok megoldása érdekében. Példaértékű munkája, emberi magatartása, az egész magyar sportban betöltött sok évtizedes tevékenysége a halhatatlanok könyvének kiemelkedő lapjára emelte őt.

Emlékedet megőrizzük. Tisztelőid és lovasbarátaid nevében is kívánom, hogy nyugodj békében!

Prutkay Zoltán

Egykori alelnök, barátod

Nagyon megrendített a hír Kellermayer Sándor haláláról.

1984-ben találkoztunk a Szilvásvárakon megrendezett fogathajtó világbajnokságon, én a versenybírószágban tevékenykedtem, Sándor a verseny szervezésében vett részt. Mikor 1990-ben a Magyar Lovas Szövetség főtitkára lett, megkeresett, és kérte, hogy vállaljam el a Lovas Szövetség számvizsgáló bizottságának elnöki tisztségét. Megtiszteltetésnek vettem, de félttem is, hogy nagy ez a kabát nekem, de

ő rábeszélte. Nagyon kellemes emlékeim vannak a közös munkával kapcsolatban, nagyon jól tudtunk együtt dolgozni. Elkötelezett volt a lovassport iránt.

Mikor nyugdíjba vonult és Révfülöpre költözött, meghívott, hogy látogassam meg. A látogatás sajnálatos módon nem jött létre és emlékszem, egyszer megjegyezte, hogy siessek, mert lassan kifutunk az időből. Én viccesnek vettem ezt a megjegyzését és megmosolyogtam...

Fájdalommal, és szép emlékekkel búcsúzom egy nagyon kedves lovas barátunktól.

Tengerdi Gabriella

Sándor '90-ben került a Lovas Szövetséghez. Én már abban az időben a military szakbizottságban dolgoztam. Első közös utunk a barcelonai olimpia volt, ahol ő volt a lovas küldöttség vezetője. Mi, a militarysok a lovakkal az olimpiai falutól kb. 50 kilométerre laktunk a verseny helyszínén. A lovasokat busz hozta-vitte naponta. A verseny terepnapján a díjugratókkal együtt (Széplaki, Göttler) ő is kijött drukkolni és segíteni. Az első kérdése az volt, hogy mi lesz a feladata. Mellettem maradt egész nap. A cross pihenőjében, a startnál, majd a célban próbáltuk a versenyzőket és lovaikat ellátni. Hűtöttük őket, Sándor hordta a jeges vizet vödörökben. A lovasok részére üdítőért szaladt. Amikor a tereppályán voltak, akkor rohantunk egyik akadálytól a másikig, hogy minél többet lássunk.

A nap végén csak annyit mondott: „reggel még nem gondoltam volna, hogy ez a nap ilyen izgalmas és fárasztó lesz!”

Az elkövetkező években aztán legalább egy, de ha tehetne, több hazai militaryversenyre kilátogatott, mint főtitkár. Szeretett bennünket, szeretett köztünk lenni.

Tuska Pál

Egykori válogatott militaryversenyző

Előtte van, ahogy hármásban ebédeltünk, körülültük a dohányzóasztalt. Sándor mindig hozta a Mami által készített kis szendvicset. Az ebédet pedig azzal zártuk, hogy Sándor meghámozott egy almát, cikkekre vágta és kiosztotta.

Emlékszem, amikor az olimpiai felkészülési terveket a szakágak felelősei már többszöri kérésre sem adták le, ezért nagyon mérges volt és hirtelen haragra gerjelt

■ 1. Első élménybeszámoló a barcelonai olimpia után. Balra felesége, Ági, jobbra Vajda Magdi, a Lovas Szövetség dolgozója | 2. Kovács Istvánnal, a Lovastusa Szakág vezetőjével Barcelonában | 3. A militarycsapat tagjai – balról Ling Attila, Soós Attila, Bubán Zsolt, Kovács István –, illetve Kellermayer Sándor és Dallos Beáta

Sándor. Kiküldött a Tattersallban lévő pályára, és kérte, hogy azonnal hívjam be Dallos Gyuszit is, aki éppen lovon ült. Megkérdeztem Sándortól, hogy lóval vagy anélkül jöjjön... Sándor szokásához híven idegességében megrángatta nyakendőjét, lecsapta a szemüvegét, és elkezdte lediktálni az összes szakág felkészülési tervét.

Mindenki helyett pikk-pakk megcsinálta. Mi meg csak ültünk a tárgyalóasztalnál lehajtott fejjel (talán még neveltünk is).

Sándor mondásai, amik örökre megmaradnak emlékeimben:

Ünnepekkor: „A Mami azt mondta, hogy a lányokat küldjed haza.”

„Ha baj van, akkor úgy is mi leszünk a feketes...űek.”

Gyakran emlegette dr. Papócsi László mondanását: „A vakolat úgyis mindig ránk hullik.”

Vajda Magdi

A Magyar Lovas Szövetség dolgozója

Kitűnő ember, „vészhelyzetekben” is mindig segítőkész, együttműködő vezető volt. A Magyar Lovas Szövetség főtitkárai között – dr. Réczey István, Butor Sándor, dr. Hecker Walter, Miklós László, Fugli Károly, Stróbl Dorottya – egyedülként jött a nagy „Sportközpontból”, és ismerte, hasznosította kapcsolatrendszerét a mindig is „külső körön” kapaszkodó lovassportunk hasznára. Életműve részletesebb feldolgo-

zásra, példaértékű emléke gondozásra, őrzésre érdemes.

Egy – kezdő – emlékképem a további százezerből: Szilvásvárad, 1984, világbajnokság. OTSH főmegbízottként a vb-előkészítés és -levezénylés támogatásában helyszíni jelenléttel, hatékonyan vett részt Kellermayer Sándor is.

A végeredmény ismeretében, a bajnokavatás pillanatában, a stadion vb-dobogójának háttérében – mintegy három kilométerre – a hegyoldali erdő fáinak csúcán, a délutáni távolodó napsugarak fókuszában kibomlott egy hatalmas piros-fehérvörös lobogó, s a magyar himnusz hangjával, glóriaként, égi dicsfényvel koronázta meg a győztes magyar csapatot... Szívszorító, idillikus kép az aréna közönségének homlokterében.

Mint kiderült, a titkos előkészítés és kivitelezés szervezője Kellermayer Sándor volt. Majd táruult a jövő, és a Magyar Lovas Szövetség főtitkári székét Kellermayer Sándor foglalta el. Bársonyos barátsággal, különleges diplomáciai érzékkel, hatékonyan szolgálta a magyar lovasokat, köztük az „aranykezü” szekerészeket. Utólag is köszönjük, hogy „voltál”, Kellermayer Sándor. Élő emlékedet őrizzük, mert csak az hal meg, akit elfelejtene!

Vácsi Ernő

Összeállította: Dallos Beáta